

Sygn. akt IX W 3928/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

Bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015 r. sprawy

J. S.

s. M. i N. zd. D.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 23 lipca 2014 r., w siedzibie Straży (...) na ulicy (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki B. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 11.05.2014r. o godzinie 12:02 na ul. (...) w W.

- tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego J. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 96 § 3 kw skazuje go na **karę 300 (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 30 (trzydzieści) złotych.**

Sygn. akt IX W 3928/15

UZASADNIENIE

J. S. obwiniony został o to, że: w dniu 23 lipca 2014 r., w siedzibie Straży(...)na ulicy (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki B. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 11.05.2014r. o godzinie 12:02 na ul. (...) w W. tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw .

Obwiniony mieszka w T., prowadzi działalność gospodarczą (...), deklaruje osiągnięcie dochodu miesięcznego (...), jest zony, nie ma nikogo na utrzymaniu.

W dniu 11 maja 2014r ujawnione zostało przez Straż (...) (...) W. popełnienie wykroczenia polegającego na przekroczeniu o 29km/h dozwolonej prędkości jazdy przez kierującego pojazdem marki B. o numerze rejestracyjnym (...) na ul. (...) w W. . Wykroczenie to zarejestrowane zostało przez urządzenie pomiarowe do rejestracji prędkości pojazdów .

W dniu 14 maja 2014r funkcjonariusz Straży (...)(...) W. ustalił w (...) iż właścicielem pojazdu B. o numerze rejestracyjnym (...) jest J. S..

W związku z ujawnieniem wykroczenia z art. 92 a kw, 20 maja 2014r wysłane zostało do obwinionego wezwanie do złożenia oświadczenia czy wyraża zgodę na przyjęcie mandatu karnego. W wypadku jeśli nie jest osobą która była sprawcą przedmiotowego wykroczenia obwiniony , zgodnie z art. 78 ust 4,5 ustawy prawo o ruchu drogowym, wezwany został do wskazania w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma osoby, której powierzył pojazd ten do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wobec nie podjęcia powyższego pisma przez obwinionego , w dniu 12 lipca 2014r wysłane zostało do niego ponownie wezwanie analogicznej treści. Obwiniony podjął korespondencje w dniu 16 lipca 2014r .

W dniu 17 marca 2015r nadane zostało przez obwinionego pismo do(...)(...). W., w którym poinformował, iż nie był w tym dniu użytkownikiem opisanego pojazdu i nie wie kto w tym dniu go użytkował.

W miesiącach kwiecień, maj, czerwiec 2014r pojazd B. o numerze rejestracyjnym (...) użytkowany był przez syna obwinionego mieszkającego i prowadzącego działalność gospodarczą w W..

(d. notatka k 4, 17,18, wezwanie k 7 i 9, 11,zpo k 8 i 10, pismo obwinionego k 13-14, wyjaśnienia obwinionego k 35-35v)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w kwietniu 2014r zamienili się z synem, mieszkającym w W., samochodami. Dał synowi do użytkowania pojazd B. o numerze rejestracyjnym (...), a sam korzystał w tym czasie- od kwietnia do czerwca, z samochodu syna. Oświadczył , iż pytał syna kto kierował samochodem B. w dniu zdarzenia lecz nie był on w stanie tego podać albowiem z pojazdu korzystało wiele osób- syn , córka, znajomi syna. Nie zna osób które pomagały synowi prowadzić działalność i mogły korzystać z samochodu. Zrozumiał, iż jest wzywany do podania kto konkretnie w danym dniu użytkował pojazd , na co nie mógł jednoznacznie odpowiedzieć. Byłyby to domysły z jego strony. Nie informował Straży (...), iż jego syn używał samochód bo nie było takiego zapytania. Potwierdził, iż wysłał odpowiedz , iż nie wie kto użytkował samochód.

Sąd nie dał wiary argumentacji obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie.

Twierdzenia obwinionego są nielogiczne, pozostają w sprzeczności z dowodami zgromadzonymi w niniejszym postępowaniu. Ze zgromadzonej dokumentacji jednoznacznie wynika, iż obwiniony był wzywany do wskazania osoby której powierzył do używania samochód marki B. o nr rej (...) w dniu 11 maja 2014r. Wezwanie to zostało skutecznie doręczone obwinionemu z dniem 16 lipca 2014r. Od tej daty w terminie 7 zobowiązany był do udzielenia odpowiedzi . Bezsprzeczne jest, iż obwiniony nie wskazał komu w oznaczonym czasie powierzył pojazd do kierowania lub używania. Nie poinformował Straży (...), iż samochód powierzył synowi mieszkającemu w W. w ramach czasowej zamiany . Z wyjaśnień obwinionego wynika, iż powierzenie synowi pojazdu nastąpiło za jego wiedzą i wolą, miał zatem świadomość kto jest aktualnym użytkownikiem pojazdu . Mimo tego nie na żądanie uprawnionego organu nie udzielił mu informacji , iż pojazd jest używany przez syna. Brak szczegółowych informacji kto konkretnie kierował pojazdem w dniu 11 maja 2014 o godzinie 12.02 , na co powołuje się obwiniony, nie zwalniało go od obowiązku wskazania Straży (...) komu pojazd powierzył do używania. W ramach czynności wyjaśniających Straż (...) W. miała możliwość prowadzenia dalszych czynności celem ustalenia powyższej okoliczności , a tym samym sprawcy wykroczenia. Nie udzielenie przez obwinionego informacji, iż użytkownikiem pojazdu był jego mieszkający w W. syn uniemożliwiło ustalenie sprawy wykroczenia.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uznać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu. Zgodnie z art. 17 § 3 kpw i art. 129 ustawy Prawo o ruchu drogowym straże miejskie (gminne) posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dot. art. 96 § 3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego straży miejskiej przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenie z art. 96 § 3 kw. Nadane strażnikom w art. 129b ust. 3 pkt. 7 ustawy prawo o ruchu drogowym upoważnienia do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie należy postrzegać jako uprawnienie do podejmowania szczególnego rodzaju czynności wyjaśniającej, ukierunkowanej na wykrycie sprawcy wykroczenia drogowego, najczęściej ujawnionego i zarejestrowanego za pomocą odpowiedniego urządzenia technicznego. W przypadku niewskazania przez adresata żądania osoby, której powierzył pojazd, dochodzi do zaistnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw, które straż miejska (gminna) ujawnia właśnie w ramach prowadzonej czynności wyjaśniającej należącej do zakresu jej działania. W konsekwencji dochodzi co spełnienia określonego w art. 17 § 3 kpw warunku nabycia przez straż uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wyniesione wykroczenie. W obowiązującym stanie prawnym obowiązek wskazania, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania, wynika z art. 78 ust. 4 p.r.d. Wyłączenie odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. jest możliwe w sytuacji, gdy udzielenie odpowiedzi, komu został powierzony pojazd mogłaby narazić osobę najbliższą właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Natomiast możliwość narażenia na odpowiedzialność za wykroczenie nie wyłącza obowiązku właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania osoby najbliższej na żądanie właściwego organu, jeżeli dopuściła się ona wykroczenia, kierując powierzonym jej pojazdem lub go używając. Art. 96 § 3 k.w. nie nakłada obowiązku "denuncjacji", ale sankcjonuje zachowanie polegające na niewskazaniu na żądanie uprawnionego organu, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wskazanie na żądanie uprawnionego organu, komu właściciel lub posiadacz pojazdu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, nie przesądza jeszcze o ewentualnej odpowiedzialności wskazanej osoby za wykroczenie. Odmowa może jednak skutkować odpowiedzialnością właściciela lub posiadacza pojazdu za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt V KK 378/13, uchwała siedmiu sędziów SN - zasada prawna w sprawie I KZP 16/14 z 30.09.2014 r., Wyrok Trybunału Konstytucyjnego, z dnia 12 marca 2014 r. P 27/13).

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, że w dniu 23 lipca 2014 r., w siedzibie Straży (...) na ulicy (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki B. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 11.05.2014r. o godzinie 12:02 na ul. (...) w W.

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 96§3kw.

Podkreślenia wymaga, iż wezwanie do wskazania osoby której powierzył do kierowania lub używania opisany pojazd w oznaczonym czasie skutecznie doręczono zostało obwinionemu 16 lipca 2014r. Od tej daty liczyć należy termin w jakim obwiniony nie udzielił żądanej informacji. Postępowanie w niniejszej sprawie wszczęte zostało 26 czerwca 2015r, a zatem przed upływem roku od daty czynu.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralności obwinionego.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 300 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obwiniony został obciążony zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 zł i opłatą w kwocie 30 zł.